

LIBRIS | *Wikipedia*
Alina PURCARU (n. 1982) este scriitoare, traducătoare și publicistă. A absolvit Facultatea de Limbi și Literaturi Străine din cadrul Universității București, are un masterat în Teorie literară și Literatură comparată, obținut la aceeași Universitate, a lucrat în presa culturală și a publicat constant cronici de carte și articole în reviste culturale prestigioase.

A debutat cu volumul de poeme *rezistență* (Editura Cartea Românească, 2016), urmat de alte două, *Indigo* (Editura Tracus Arte, București, 2018) și *Tot mai multă splendoare* (Cartier, 2022). Este coautoare a romanului colectiv *Rubik* (Editura Polirom, 2008) și coordonatoare a cinci volume colective: *Povești cu scriitoare și copii* (Editura Polirom, 2014), *10.000 de semne/Otros 10.000 caracteres* (antologie bilingvă de proză românească, în ediție româno-spaniolă, apărută la Editura ICR în 2017) și *Un secol de poezie română scrisă de femei* (volumele I, II și III, împreună cu Paula Erizanu, Editura Cartier, 2019, 2020, 2021).

A scris două cărți pentru copii, *Catrina și marele Domn Somn* și *Un unicorn în muzeul de oase* (ambele cu ilustrații de Mihaela Parasciviu, publicate la Editura Cartier, 2017, 2018). Este prezentă cu poeme și eseuri critice în reviste literare și în mai multe volume colective. Selecții din poemele sale au apărut în limbile spaniolă, maghiară, suedeză și greacă.

Primul volum, *rezistență*, a fost nominalizat la Premiul Național „Mihai Eminescu” pentru debut, al doilea, *Indigo*, a primit premiul „Gheorghie Iova”, iar *Tot mai multă splendoare* a câștigat patru premii importante: Premiul „Observator Universitas”, Premiul „Z9 Poetry”, Premiul „Leibniz” pentru poezie și Cartea de poezie a anului 2022, în cadrul Galei Tinerilor Scriitori. Este membră PEN și publică în mod susținut articole de critică literară și interviuri cu scriitori români și străini.

Alina Purcaru

Clivaj

~~*Fidelitate*~~

poeme

R o t o n d a
CARTIER

Cuprins

Nimic îngrijorător.....	5
Viața în febră	6
Windowshopping (poem de dragoste anticonsumerist)	9
Imn către Venus.....	13
Scrisoare de dragoste din Emirate	17
Intermezzo	21
Cronologii.....	23
Moment de regresie	24
Teorie despre absență.....	25
Pe de altă parte	27
Reificare.....	28
Dai de câte ceva prin casă	29
Retrograd.....	30
<i>Workout</i>	31
Dosar personal. Câteva vieți și ce s-a păstrat din ele	33
De unde începem	34
Tranziția	38
Defileul	40
Casele	41
Proviziile	42
Călătoriile.....	44
Învățare.....	45
Confuzie	46
Talente	47

Simțul proporțiilor	49
Nașterea lui Venus	50
De azi	52
Recapitulare.....	54
Noaptea în care am auzit ciori în vis	55
În fața Secției 12 am șezut și am plâns	57
Împletituri.....	61
Magik.....	62
Spirite.....	64
Gemene.....	67
Domestica	68
Paris bonheur	73
Notiță despre monstruozitate.....	80
Între timp	83
Fidelitate	84
Ca într-un vechi roman de aventuri	86
Cercetare	88
Iunie.....	90

Viața în febră

există o viață a pielii care se petrece numai în febră
acolo se pierd acte,
carduri, mesaje compromițătoare
playlisturi
chei
averile cele mai de preț
e monomaniacă și autocentrată
ruptă de tot
nu cunoaște tranzacții și nu poate fi trasată
e temperatură pură
e revoluție
și e după colț

îți comandă să îți strângi pe lângă corp
doar puținele lucruri folositoare
și să le pui în slujba dorinței

schimbă configurațiile stabile

îți comandă să vorbești cu tine,
să urli la tine
în gol
să te trezești
la 4 dimineața
drunk in love
și de acolo să înveți:
când scrii, când îți atingi iubita,

iubitul
când pleci
când din nou nu mai știi nimic
când te urci în autobuzele greșite
noaptea
în orașul care e din nou străin
când ai din nou încredere în străini
orbește
zâmbești din inima pericolului
nu mai simți frica nu mai simți cruzimea
inimă a pericolului ești
de acolo vezi acum lumea
pe întuneric
axa ei superbă radiază din nou
în timp ce ne poartă extrem, extrem de departe,
inimă a pericolului ce ești!

există o viață a dorinței
care e absurdul încarnat
și de asta nu cunoaște distanțe
și de asta nu se împiedică de nimic
și de asta nu recunoaște absurdul ca absurd –
se recunoaște doar ca reală
și te forțează să faci la fel

există o viață a dorinței
și ea îți va schimba corpul când dormi
îți va schimba gândurile
și playlisturile
și cheile
și actele
și nevoia de a poseda

pentru că nu cunoaște tranzacții
și nu poate fi negată
pentru că e temperatură pură
și e revoluție
și e după colț

Windowshopping

(poem de dragoste anticonsumerist)

prin tine circulă o substanță corozivă
atacă sistemele
nu-i pasă de oferte.
Totul o irită,
toți vor s-o controleze,
s-o anuleze, s-o liniștească.

Mergi în transă pe lângă vitrine
urci și cobori scări rulante
căutând ieșirea
corpul tău nu e acolo, dorința ta nu e acolo
ești într-un spațiu cu prea puțin oxigen
organizat să îl explorezi până la ameteală.

Decorul vrea de la tine să te oprești
să evaluezi marfa
să o dorești
dorința ta nu are legătură cu nimic
de aici
prin tine circulă o substanță corozivă
instantaneu
atât de puține lucruri își păstrează încă importanța
atât de mult se poate, brusc,
refuza.

Mintea generează hărți cu totul noi,
unește linii improbabile,

proiectează un teritoriu posibil împotriva oricărui date din teren,
mintea face asta precipitat,
febril, alert,
nu recunoaște decât propria efervescentă,
creează viziuni din nimic,
amână tot ce poate, stă ea cu ea, cu tine.
În cea mai fertilă izolare – la vedere.

Recunoaște brusc spațiile sclerозate și în mijlocul lor
înaltă construcții eterice, nemaivăzute.
Nu cere permisiune.
Mintea e puls accelerat,
căldura care iese din toți porii, dimineața, la trezire,
când corpul e moale, incontrollabil, îndrăgostit.
Mintea e tactilă.
Refuză programul, e o hoată și o mincinoasă.
O vai de capul ei.
Plutește.
Mintea e corpul soft și transparent.
Va face orice să revină la joaca preferată.

Când ești așa, tu ai putea spulbera toate rafturile
concentrată ca un mineral obscur
extras cu brutalitate de la adâncimi sulfuroase,
străine.
Dorința ta ar putea tăia forme fantastice
în tavanul-cupolă al marelui oraș de vânzare,
ar lăsa aerul să intre
ar opri neaoanele
muzica
ar distruge rotisoarele
ar opri

cuptoarele
plitele pe care se prăjesc burgerii
filmele în mijlocul scenelor hipnotizante
casele de marcat
cărucioarele
mașinile de popcorn
ar distruge și ar opri tot.

Lumina albă peste casetele cu inele de logodnă
specificății legate de pietre, karate, tăieturi.
Obiecte fine, discrete, sclipitoare,
cu mici etichete atașate, miniaturi ale atașamentului,
promisiuni materializate,
scumpe și rare
lucruri făcute să fie dorite –
bucățele de metal, pietricele,
ce să facă ele
când inima stă să-ți sară din piept
numai la gândul că ai putea să atingi vârfuri de degete
un colț de gură
încheietura mâinii stângi.

Lumina albă peste casetele cu bijuterii fine
îți pare o risipă.

Haine noi îmbracă manechine de un alb imposibil
o reluare obscenă.
Nimic nou nu poate fi acolo –
un loop iluzoriu din care orice formă de imaginație se resoarbe
nouă e dorința de a te apropia de un corp concret
oricât de irațională și greșită
oricât de îndepărtat corpul,
de necunoscut